

Til § 51.

Sfr. den almindelige Straffelov § 36.

Til § 52.

Grundfættningen har Hjemmel i Kr. Art. Br. af 1683 § 38 og gjenfindes i de fleste fremmede Militairlove. Den er nødvendig paa Grund af den store Fare, der kan opstaae for hele Krigsmagten, naar endog kun en enkelt Mand forsømmer sin Pligt, saasom naar Noget i Drukkenskab forlader eller iøvrigt forsømmer sin Post imod Fjenden eller en Udligspost paa et Skib. Den optagne Regel er forresten ikke saa omfattende som den 38te Kr. Art., idet den er indskrænket til Overtrædelse af Tjenestpligter, men den synes saameget mere at være paa sin Plads, som de Forbrydere, med hvilke denne Lov beskæftiger sig, ofte ere bevæbnede og derfor farligere end andre Forbrydere. — Sen er redigeret i Overensstemmelse med Landstingsudvalgets Forflag.

Forøvrigt bemærkes, at der med Hensyn til Anvendelsen af denne § 52 paa Krigsskibene er reist Tvivl fra Medlemmer af den af Marineministeriet nedsatte Commission. De have i Særdeleshed fremhævet, at naar Skibet er paa Togt, og Mandskabet erholde Landlov, sendes i Land for at udføre et eller andet Arbejde til Skibets Nytte, eller afgives til et andet Skib for at yde Bistand i Nødtilfælde, saa er det undskyldeligt, om den Paagældende under det ved Forholdene bevirkede mindre fuldstændige Tilsyn bukker under for Fristelse, ligesom det paa fremmede Steder kan indtræffe, at han kommer til at nyde Drikke, om hvis berusende Egenkab han ikke har nogen som helst Formodning, saa at, hvis han under saadanne Omstændigheder geraader i en Tilstand, hvori han ikke er sig selv mægtig, men ganske mangler Bevidsthed, det synes urigtigt at bringe den foreslaede Regel til Anvendelse. Disse Medlemmer finde endog, at det overhovedet ikke er tilraadeligt at gjøre en saa væsentlig Undtagelse fra almindelig borgerlig Straffelovs §§ 38 og 39, naar Rusen har naaet sin højeste Grad. Men ligesom det er en Selvfølge, at nærværende § kun kan komme til Anvendelse, naar Beruselsen kan tilregnes den Paagældende, saaledes er det ogsaa, hvad

de paaberaabte eiendommelige Forhold paa Krigsskibene og i Anledning af deres Døgt angaaer, at mærke, at Sæns særegne Regel kun er gjældende med Hensyn til Overtrædelse af Tjenestpligter. At gjøre en Undtagelse for Tjenesteovertrædelse, begaaede i den højeste Grad af Beruselse, forekommer Krigsbestyrelsen ganske utilstedeligt og vilde, navnlig i Krigstid og i Tilfælde af Mytteri eller deslige, lettelt kunne have de allerfarligste Følger. Krigeren veed, at han til enhver Tid skal være rede til at gjøre sin Skyldighed, og det kan derfor ikke være uretfærdigt ved Lov at nægte ham For mildelse eller Gftergivelse af Straf for Tjenesteovertrædelse, begaaede i en Drukkenskab, som er ham tilregneligt.

Til § 53.

Den store Fare, som forskjellige Forbrydelse medføre, naar de begaaes af flere Krigere i Forening, har fremkaldt en saadan Grundfættning om Hovedmands Strafbarhed som den, der indeholdes i denne §. Egnede Bestemmelser forekomme i næsten alle Staters militaire Straffelove; dog er Reglen her mere indskrænket, idet Overmand ikke altid, men kun naar den virkelige Hovedmand ei udfindes, og i dette Tilfælde kun den ældste af dem henregnes til Hovedmand. Den kan faae Anvendelse efter §§ 68, 89, 100, 101, 103, 105 og 149.

Til § 54.

Den end Sættningen i sidste Stykke følger af sig selv, er det dog til Betyggelse for den Tiltalte fundet rigtigt udtrykkelig at udtale den.

Til § 55.

Sfr. den almindelige Straffelov §§ 62 og 63 og Forflaget §§ 143 og 148.

Til § 59.

Denne Regel kan, efter hvad ved § 1 er bemærket, faae Anvendelse paa saadanne Forbrydelse imod Tjenestpligter, som, fordi de ere af en almindelig Natur, ikke ere omhandlede i Lovforlaget. Saaledes f. Ex. ville Auditører kunne blive at straffe efter Reglerne for Retstetsjente, saasom for ulovlig Sportulering.